

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 18.7.2013
(Tribunal de première instance de Bruxellesin (Belgia)
esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Eurofit SA v. Bureau
d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Asia C-99/12) ⁽¹⁾

*(Ennakkoratkaisupyyntö — Maatalous — Yhteiset markkina-
järjestelyt — Asetus (ETY) N:o 3665/87 — Vientituki —
Vientiin tarkoitetun tuotteen kulkeutuminen muualle — Vie-
jän velvollisuus palauttaa vientituet — Se, että toimivaltaiset
viranomaiset pidättäytyvät antamasta tietoja sellaisen sopi-
muskumppanin luotettavuudesta, johon kohdistuu petosepäily,
ei ole ylivoimainen este)*

(2013/C 260/20)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de première instance de Bruxelles

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Eurofit SA

Vastaaja: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunal de première instance de
Bruxelles — Maataloustuotteiden vientitukien järjestelmän sovel-
tamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä
27.11.1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87
(EYVL L 351, s. 1) säännösten tulkinta — Viejän velvollisuus
palauttaa saadut vientituet tilanteessa, jossa tuotteet kulkeutuvat
muualle — Se, että toimivaltaiset viranomaiset pidättäytyvät
antamasta pyydettyjä tietoja tai antavat virheellistä tietoa viejälle
edellä mainitussa asetuksessa tarkoitettua ylivoimaisen esteen
tilanteessa

Tuomiolauselma

*Se, etteivät toimivaltaiset tulliviranomaiset anna viejälle tietoja sen
sopimuskumppanin petosepäilystä, ei muodosta maataloustuotteiden
vientitukien järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskoh-
taisista säännöistä 27.11.1987 annetussa komission asetuksessa
(ETY) N:o 3665/87, sellaisena kuin se on muutettuna 2.12.1994
annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2945/94, ja erityisesti sen
11 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ensimmäisessä luetelma-
kohdassa tarkoitettua ylivoimaista estettä. Vaikka tällainen tietojen
antamatta jättäminen voi muodostaa asetuksen N:o 3665/87, sellai-
sena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2945/94, 11 artiklan 1
kohdan kolmannen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetun
erityistilanteen, se ei voi kuitenkaan vapauttaa tätä viejää velvollisuu-
destaan palauttaa perusteettomasti saadut vientituet, ja tämä viejä
vapautetaan yksinomaan samaan 11 artiklaan perustuvien seuraamus-
ten maksamisesta.*

⁽¹⁾ EUVL C 138, 12.5.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 18.7.2013
(Administrativen sad Plovdivin (Bulgaria) esittämä ennak-
koratkaisupyyntö) — AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD v.
Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalne-
nieto" pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia
za prihodite

(Asia C-124/12) ⁽¹⁾

*(Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 168 artiklan a
alakohta ja 176 artikla — Vähennysoikeus — Henkilöstön
käyttöön tarkoitettujen tavaroiden ja palvelusuoritusten han-
kintaan liittyvät kulut — Henkilöstö, joka on asetettu vähen-
nysoikeuteen vetoavan verovelvollisen käyttöön mutta joka on
toisen verovelvollisen palveluksessa)*

(2013/C 260/21)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad Plovdiv

Pääasian asianosaiset

Kantaja: AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD

Vastaaja: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na iz-
palnenieto" pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia
za prihodite

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Administrativen sad Plovdiv — Yh-
teisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvos-
ton direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 168 artiklan a
alakohtaan ja 176 artiklan tulkinta — Soveltamisala — Ostoihin
sisältyvän veron vähennysoikeuden rajoittaminen — Yhtiö, jolla
ei ole omaa henkilöstöä, mutta joka vuokraa täysiaikaisesti työn-
tekijöitä toisen yhtiön kanssa tehdyn työntekijöiden käytettä-
väksi asettamista koskevan sopimuksen perusteella — Arvonli-
säveron vähennysoikeuden epääminen kuljetuspalveluiden, työ-
vaatteiden ja suojavarusteiden hankkimisesta sekä työmatkoista
maksetuista kustannuksista, koska palvelut on asetettu vastik-
keetta niiden henkilöiden käyttöön, jotka työskentelevät yhtiölle
mutta jotka eivät ole sen palveluksessa

Tuomiolauselma

1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neu-
voston direktiivin 2006/112/EY 168 artiklan a alakohtaa ja
176 artiklan toista kohtaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä
kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan verovelvollisella, jolle
aiheutuu kuluja sille työskentelevien henkilöiden kuljetuksesta, työ-
vaatteista, suojavarusteista sekä työmatkoista, ei ole oikeutta vä-
hentää näihin kuluihin sisältyvää arvonlisäveroa sillä perusteella,

että toinen oikeushenkilö asetti kyseiset henkilöt verovelvollisen käyttöön ja ettei heitä voida täten pitää kyseisessä lainsäädännössä tarkoitettulla tavalla verovelvollisen henkilöstöön kuuluvina, vaikka näillä kuluilla voidaan katsoa olevan suora ja välitön yhteys kyseisen verovelvollisen liiketoimintojen kokonaisuuteen liittyviin yleiskuluihin.

- 2) Direktiivin 2006/112 176 artiklan toista alakohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että jäsenvaltio ottaa Euroopan unioniin liittymisen ajankohtana käyttöön vähennysoikeuden rajoituksen sellaisen kansallisen lainsäädännön nojalla, jonka mukaan vähennysoikeuden ulkopuolelle jäävät tavarat ja palvelut, jotka on tarkoitettu luovutettaviksi tai suoritettaviksi vastikkeetta tai käytettäväksi verovelvollisen liiketoimintaan kuulumattomiin toimintoihin, kun tällaisesta vähennysoikeuden poissulkemisesta ei säädetty kansallisessa lainsäädännössä, joka oli voimassa liittymisajankohtaan saakka.

Kansallisen tuomioistuimen on tulkittava pääasiassa kyseessä olevia kansallisia säännöksiä unionin oikeuden mukaisesti niin pitkälti kuin mahdollista. Jos tällainen tulkinta ei ole mahdollinen, kansallisen tuomioistuimen on jätettävä soveltamatta näitä säännöksiä direktiivin 2006/112 176 artiklan toisen kohdan vastaisina.

(¹) EUVL C 151, 26.5.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 18.7.2013 (Consiglio di Stato (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Consiglio Nazionale dei Geologi v. Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato ja Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato v. Consiglio Nazionale dei Geologi

(Asia C-136/12) (¹)

(SEUT 267 artiklan kolmas kohta — Ylimpiä oikeusasteita koskevan ennakkoratkaisupyyntövelvollisuuden laajuus — SEUT 101 artikla — Ammattikunnan eettiset ohjeet, joissa kielletään soveltamasta ammatin edellyttämää arvokkuutta vastaamatonta palkkiotariffia)

(2013/C 260/22)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Consiglio Nazionale dei Geologi, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Vastaaja: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Consiglio Nazionale dei Geologi

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Consiglio di Stato — SEUT 267 artiklan 3 kohdan tulkinta — Ylimmän asteen tuomioistuinten ennakkoratkaisun pyytämistä koskevan velvollisuuden laajuus — ”Unionin oikeuden vakavan ja ilmeisen rikkomisen” käsite — Jäsenvaltion prosessioikeudelliset säännöt ja periaatteet, joissa asetetaan kansalliselle tuomioistuimelle kielto yhtäältä saattaa unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi asianosaisen esittämät kysymykset, joiden tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, ja toisaalta muotoilla uudelleen viran puolesta tällaiset kysymykset — SEUT 101 artiklan, eurooppalaisesta taloudellisesta etuuyhtymästä (ETEY) 25.7.1985 annetun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 2137/85 (EYVL L 199, s. 1), ammattipätevyuden tunnustamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY (EUVL L 255, s. 22) ja palveluista sisämarkkinoilla annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY (EUVL L 376, s. 36) tulkinta — Ammattiliiton eettiset ohjeet, joissa kielletään sellaisten palkkioiden soveltaminen, jotka eivät vastaa ammatin edellyttämää arvokkuutta (decoro e dignità professionale) eivätkä suoritusten laajuutta ja laatua — Unionin kilpailusääntöjä tiukempien kansallisten kilpailusääntöjen sovellettavuus

Tuomiolauselman

- 1) SEUT 267 artiklan kolmatta kohtaa on tulkittava siten, että yksin kansallisen tuomioistuimen kuuluu päättää sellaisista unionin oikeuden tulkintaa koskevista kysymyksistä ja niiden muotoilusta, joilla se katsoo olevan merkitystä pääasiassa annettavan ratkaisun kannalta. Kansallisia sääntöjä, joilla tämä toimivalta mahdollisesti asetetaan kyseenalaiseksi, ei saada soveltaa.
- 2) Consiglio nazionale dei geologin 19.2.2006 hyväksymissä ja viimeksi 24.3.2010 muutetuissa eettisissä ohjeissa, jotka koskevat geologin ammatin harjoittamista Italiassa, määrättyjen sääntöjen kaltaiset säännöt, joilla geologien palkkioiden määrittämisperusteiksi suoritusten laadun ja laajuuden lisäksi määrätään ammatin edellyttämä arvokkuus, ovat SEUT 101 artiklassa tarkoitettu yritysten yhteenliittymän päätös, jolla saattaa olla kilpailua rajoittava vaikutus sisämarkkinoilla. Kansallisen tuomioistuimen on sen kokonaistilanteen perusteella, jossa kyseiset ohjeet tuottavat vaikutuksensa, ja kaikki kansalliset sovellettavat säännökset sekä kansallisen geologiliiton mainittuja ohjeita koskeva soveltamiskäytäntö huomioiden arvioitava, aiheutuuko tässä tapauksessa tällainen vaikutus. Kyseisen tuomioistuimen on myös kaikkien käytettävissään olevien merkityksellisten seikkojen valossa tarkistettava, voidaanko kyseisten ohjeiden sääntöjä varsinkin ammatin edellyttämään arvokkuuteen liittyvän perusteen osalta pitää tarpeellisina geologipalvelujen vastaanottajille myönnettäviin takeisiin liittyvän perustellun tavoitteen toteuttamiseksi.

(¹) EUVL C 151, 26.5.2012.